

Plebs blues

Jaromír Nohavica

1. Když poprvé jsem spatřil pyramidy,
proklel jsem všechny Cheopse a Ramsese,
jsem totiž jeden z téhle miliardy lidí,
který to za ně vždycky odnese,
oni si projektují pískovcové sfingy,
aby snad historie nezapomněla,
a já pak kroutím šroubky na Pershingy
a kdyby snad ne, tak mi dají do těla.
R: Tohle je Plebs blues, Plebs blues, Plebs blues,
tohle je Plebs blues, Plebs blues, Plebs blues.
2. Za svazek ředkviček a taky za cibuli
jsem šašek dějin, bezejmenný muž,
rohožka Caesara a kopí Caliguly,
negativ dějin připravený na retuš,
zvedal jsem často hlavu, vždycky přišla rána,
ač v různých formách demokracie,
přestávám věřit v dobro Krista pána,
přestávám věřit v to, že Kristus nějaký je.
R:
3. V novinách o mně píšou, že jsem páteř světa,
a já jsem jenom jeho unavený sval,
k Měsíci co půl roku raketa létá
a já se plazím jako brouk hovnivál,
mám přece také srdce, srdce, které bouchá
a nemyslete, že furt myslím na žrádlo,
proč mě však na tom světě nikdo neposlouchá,
proč mám být jenom hloupé malé děladlo?
R:
4. Nevěřím v žádný kecy, věřím už jen v sebe,
a to, co neurvu, to nebudu mít,
pročpak mi slibujete po mé smrti nebe,
když jsem se jednou narodil, tak chci i žít,
jsem jenom jeden z téhle miliardy lidí,
kolečko v soukolí, co krásně zapadá,
já nechci stavět vaše blbé pyramidy,
vlezte mi na záda, vlezte mi na záda!
R: I s tímhle Plebs blues, Plebs blues, Plebs blues,
i s tímhle Plebs blues, Plebs blues, Plebs blues.